

§ 8.

(1) Na osoby zaměstnané v prodejnách (včetně skladišť atp.) podle tohoto zákona vztahují se ustanovení platná o obchodních pomocnících, vyjímajíc osoby zaměstnané čištěním, úklidem a podobnými pomocnými pracemi.

(2) O mzdách (platech) zaměstnanců v prodejnách (včetně skladišť atp.) podle tohoto zákona platí ustanovení kolektivních smluv a není-li takových, místní zvyklosti pro dotyčnou odvětví a kategorie zaměstnanců. V individuálních smlouvách nesmějí býti stanoveny podmínky méně příznivé než ty, které jsou v kolektivní smlouvě nebo v místě obvyklé.

§ 9.

Působnost zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 330 Sb. z. a n., o závodních výborech, vztahuje se obdobně na prodejny podle tohoto zákona; lhůta 1/2 roku určená v § 1, odst. 1 uvedeného zákona počítá se od zahájení provozování prodejny.

§ 10.

Přestupky tohoto zákona nebo předpisů vydaných na základě § 5 tohoto zákona trestají se podle živnostenského řádu (zákonu) a to peněžitou pokutou od 100 Kč do 5.000 Kč. Pokuta budiž při nedobytnosti přeměněna podle míry zavinění v náhradní trest vězení v trvání nejvýše 14 dnů. Došlo-li k opětovnému překročení předpisů tohoto zákona, budiž prodejna okresním úřadem uzavřena.

§ 11.

(1) Pokud tento zákon nestanoví jinak, platí předpisy živnostenského řádu (zákonu).

(2) Kde v zákoně se mluví o prodejnách podle § 1, odst. 1, rozumí se jimi též ty prodejny, které mají znaky obchodů s jednotlivými cenami a byly zřízeny před 1. prosincem 1933.

§ 12.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej ministr průmyslu, obchodu a živností a ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Matoušek v. r.

Dr. Czech v. r.

252.

Vládní nařízení

ze dne 22. prosince 1933
o úsporných opatřeních personálních.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 1 zákona ze dne 9. června 1933, č. 95 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací, prodloužené zákonem ze dne 15. listopadu 1933, č. 206 Sb. z. a n.:

§ 1.

Z příjmů uvedených v § 2, odst. 2, a v § 3 zákona ze dne 28. prosince 1932, č. 204 Sb. z. a n., o úsporných opatřeních personálních, se srážejí nad míru tam stanovenou další 4%.

§ 2.

(1) Z platů a příjmů, uvedených v § 4 zákona č. 204/1932 Sb. z. a n., se srážejí nad míru tam stanovenou další 4%.

(2) Z aktivních platů státních zaměstnanců, u nichž srážková základna nepřesahuje ročních 9.000 Kč, se srážejí při srážkové základně

do 7.200 Kč včetně	2%
nad 7.200 Kč	4%

srážkové základny (§ 3).

(3) Ustanovení tohoto paragrafu se nevztahuje na služební přídavky strážní (četnický přírůstek, strážní a hodnostní přírůstek strážní bezpečnosti, hraniční strážní přírůstek a strážní přírůstek finanční stráže a strážní přírůstek dozorců vězňů) příslušníků strážních sborů (četnictva, strážní bezpečnosti, finanční stráže, vězeňské stráže).

§ 3.

Ustanovení § 4, odst. 3 a 4 zákona č. 204/1932 Sb. z. a n. se mění takto:

(3) Srážkovou základnu podle odstavce 2 tvoří pensijní (provisní) základna. Není-li pensijní (provisní) základna určena, nebo jde-li o neplně zaměstnané poštovní pomocníky a posly, stanoví srážkovou základnu vláda k návrhu příslušného ústředního úřadu v dohodě s ministerstvem financí.

(4) Zaměstnanci nesmí po srážce zůstatí na srážkové základně méně, než zůstane zaměstnanci s nejvyšší srážkovou základnou, pro niž je stanoveno nejbližší nižší srážkové procento.

§ 4.

(1) Z odpočivných (zaopatřovacích) platů,

uvedených v § 6, odst. 1 zákona č. 204/1932 Sb. z. a n., se srážejí nad míru tam stanovenou další 4%.

(2) Z odpočivných (zaopatřovacích) platů státních zaměstnanců a jejich pozůstalých, u nichž srážková základna nepřesahuje ročních 9.000 Kč, se srážejí při srážkové základně

do 6.000 Kč včetně 2%

nad 6.000 Kč 4%

srážkové základny (§ 6, odstavec 2 zákona č. 204/1932 Sb. z. a n.).

(3) Srážky podle odstavců 1 a 2 se nekonají u osob, jichž se týká ustanovení § 6, odstave 4, druhá věta zákona č. 204/1932 Sb. z. a n.

(4) U osob, u nichž bylo zrušeno připočtení let, povolené podle § 62 služební pragmatiky a obdobných předpisů, odpadá, pokud jde o srážkové základny do 9.000 Kč včetně, srážka vůbec, v ostatních případech pak odpadá srážka stanovená v odstavci 1.

§ 5.

(1) Z platů a příjmů, uvedených v § 7 zákona č. 204/1932 Sb. z. a n., se srážejí nad míru tam stanovenou další 4%.

(2) Z doplňků kongruy duchovenstva kongruálních církví a náboženských společností státem uznaných případně recipovaných (§ 1 zákona ze dne 25. června 1926, č. 122 Sb. z. a n.), u nichž pensijní základna nepřesahuje ročních 9000 Kč, se srážejí, činí-li pensijní základna (§ 2 téhož zákona)

do 7200 Kč včetně, . . . 2%,

nad 7200 Kč, 4%.

(3) Z celkových odpočivných (zaopatřovacích) příjmů těchto duchovních a pozůstalých po nich bez výchovného (§ 2 zákona č. 122/1926 Sb. z. a n.), u nichž srážková základna nepřesahuje ročních 9000 Kč, se srážejí, činí-li

do 6000 Kč včetně, . . . 2%,

nad 6000 Kč, 4%.

Příspěvky na výchovu se posuzují odděleně od vdovské pense.

§ 6.

Procentní sazby srážek, stanovených v § 8 zákona č. 204/1932 Sb. z. a n., se zvyšují z 10% na 25% a z 15% na 50%.

§ 7.

§ 15 zákona č. 204/1932 Sb. z. a n. se mění takto:

Má-li poživatel (poživatelka) státního odpočivného (zaopatřovacího) platu vedle odpočivných (zaopatřovacích) platů stálý výdělečný příjem podrobený dani důchodové, snižuje se výplata odpočivných (zaopatřovacích) platů o polovinu částky výdělečného příjmu. Tímto snížením nesmí úhrn odpočivných (zaopatřovacích) platů a výdělečného příjmu klesnouti pod částku 24.000 Kč ročně, do kteréžto částky se nepočítají výchovné, přídavky na děti a příspěvky na výchovu.

§ 8.

(1) Činovné se snižuje o 40%, a jde-li o manželství uzavřená po účinnosti tohoto nařízení, o 50%,

a) každému z obou manželů, kteří jsou státními zaměstnanci v činné službě,

b) jednomu z obou manželů, kteří jsou státními zaměstnanci v činné službě, jsou-li ze služebních důvodů nuceni žít odděleně v různých služebních působištích, a to tomu, který má nižší činovné; toto ustanovení platí pouze pro manželství uzavřená před účinností tohoto nařízení,

c) ženatému státnímu zaměstnanci (provdané státní zaměstnankyni), jehož (jejíž) manželka (manžel) je veřejnou zaměstnankyní (veřejným zaměstnancem) nebo má stálé výdělečné povolání.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí také, žije-li státní zaměstnanec ve společné domácnosti s osobou, uvedenou ve článku I, § 5, odst. 2 a 3 zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 2 z roku 1920 Sb. z. a n., nebo v obdobných předpisech, i kdyby tato nevyhovovala podmínkám tam stanoveným.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí i tehdy, jestliže po 1. červenci 1933 bylo manželství rozvedeno.

(4) Svobodným státním zaměstnancům, kteří bydlí ve společné domácnosti s rodiči, z nichž alespoň jeden je veřejným zaměstnancem v činné službě, se snižuje činovné o 30%.

(5) Ustanovení předcházejících odstavců o činovném platí obdobně i pro část služebního platu (mzdy) činovnému odpovídající. Pro opatření ve smyslu odstavců 1 až 3 se určí za část služebního platu (mzdy) činovnému odpovídající částka ve výši 15% služebního platu (mzdy) bez výchovného (podobné součásti platu po případě mzdy). Pro opatření podle ustanovení odstavce 4 pak se určí část služebního platu (mzdy) odpovídající činovnému tak, že se od služebního platu (mzdy) odečte

část služebního platu (mzdy) služnému odpovídající a případné výchovné; při tom se za část služebního platu (mzdy) služnému odpovídající pokládá pensijní (provisní) základna, a není-li ani pensijní (provisní) základny, dvě třetiny služebního platu (mzdy), stanoveného pro skupinu míst A, bez výchovného (podobně součástí platu, po případě mzdy).

(6) Ustanovení odstavců 1 až 5 platí jen tehdy, jestliže služné (plat jemu odpovídající), po případě výdělečný příjem u každého z obou manželů (odstavec 1 až 3), po případě jak u svobodného státního zaměstnance tak u každého z obou rodičů, pokud tito jsou veřejnými zaměstnanci (odstavec 4), převyšuje roční částku 6300 Kč.

§ 9.

(1) Je-li z manželů jeden státním zaměstnancem v činné službě a jeden poživitelem odpočivného (zaopatřovacího) platu, nebo jsou-li oba manželé poživiteli odpočivných (zaopatřovacích) platů, krátí se služební plat státního zaměstnance v činné službě podle příslušných ustanovení § 8, odpočivné (zaopatřovací) příjmy druhého manžela, po případě odpočivné (zaopatřovací) příjmy obou manželů,

pokud hrubý úhrn služebního platu jednoho manžela a odpočivných (zaopatřovacích) příjmů druhého manžela, po příp. hrubý úhrn obou odpočivných (zaopatřovacích) příjmů činí ročně dohromady	0
více než 18.000 Kč do 24.000 Kč včetně,	3%
„ „ 24.000 Kč do 30.000 Kč „ „	4%
„ „ 30.000 Kč do 36.000 Kč „ „	6%
„ „ 36.000 Kč,	8%

odpočivných (zaopatřovacích) příjmů tohoto manžela (každého z obou manželů).

(2) Ustanovení odstavce 1 platí také, žije-li státní zaměstnanec (poživitel odpočivného nebo zaopatřovacího platu) ve společné domácnosti s osobou, uvedenou v článku I, § 5, odst. 2 a 3, zákona č. 2/1920 Sb. z. a n. nebo v obdobných předpisech, i kdyby tato nevyhovovala podmínkám tam stanoveným.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí i tehdy, jestliže po 1. červenci 1933 bylo manželství rozvedeno.

(4) Pod ustanovení tohoto paragrafu spadají všechny odpočivné (zaopatřovací) příjmy, zejména bez rozdílu, zda poživitel jich nabyl z vlastního služebního poměru, nebo zda jeho nárok je odvozen od osoby jiné.

(5) Krácením podle předcházejících odstavců nesmí odpočivný (zaopatřovací) plat klesnouti pod příslušnou nejnižší výměru.

(6) Poživatelům příjmů uvedených v odst. 1 nesmí po srážce podle odstavců 1 až 3 zůstatí na těchto příjmech méně, než zůstane poživatelům takových příjmů s nejvyšším hrubým úhrnem, pro něž je stanoveno nejbližší nižší srážkové procento nebo nebyla srážka tato stanovena vůbec. V takových případech se sníží částka, o niž byl odpočivný (zaopatřovací) plat podle tohoto paragrafu krácen, u osoby, jež má odpočivný (zaopatřovací) plat nižší, jsou-li oba odpočivné (zaopatřovací) platy stejné, u manželky.

(7) Služebním platem, pokud se týče odpočivnými (zaopatřovacími) příjmy se tu rozumějí platy příslušející po srážkách podle ustanovení § 4, §§ 6 až 8 a § 15 zákona č. 204/1932 Sb. z. a n. a §§ 2 až 7 tohoto vládního nařízení, po případě po srážkách podle ustanovení §§ 11 až 13 téhož zákona.

§ 10.

(1) Při jakémkoliv zvýšení pensijní (provisní) základny platí státní zaměstnanec jako zvláštní pensijní příspěvek po dobu dvanácti měsíců (padesáti dvou týdnů) od tohoto zvýšení polovinu částky, o niž se takto zvýšila měsíční částka pensijní základny. O zaokrouhlení tohoto příspěvku platí ustanovení § 140, odst. 3, platového zákona a obdobná ustanovení.

(2) Ustanovení odstavce 1 neplatí pro zvýšení pensijní (provisní) základny nastavší v důsledku přiznání nebo zvýšení služebních přídaveků strážních (§ 2, odst. 3).

§ 11.

(1) Zaměstnanci uvedení v § 21 a § 22 písm. a) až d) zákona č. 204/1932 Sb. z. a n., kteří mají normální pensijní nároky, t. j. nároky spojené s místem jimi zastávaným, nebo nabudou těchto nároků po ukončení stanovené služební doby nebo stanoveného prozatímního postavení, jsou vyňati z pojistné povinnosti podle zákona ze dne 21. února 1929, č. 26 Sb. z. a n., o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách.

(2) Ustanovení § 2, bod č. 4 zákona č. 26/1929 Sb. z. a n., pokud odporuje ustanovení předcházejícího odstavce, se zrušuje s účinností od 1. ledna 1929.

§ 12.

(1) Vdově, která je o 20 let mladší svého manžela a nabude po účinnosti tohoto naří-

zení nárok na zaopatřovací plat, přísluší zaopatřovací plat ve výměře snížené o 10%, a je-li mladší o více roků, vždy o další 2% za každý celý rok přesahující věkový rozdíl 20 roků. Žila-li však taková vdova v tomto manželství nepřetržitě přes 5 roků, snižuje se procento srážky za každý započatý rok manželství přesahující 5 roků o 2%, pokud se týče o 4%, vzešlo-li z tohoto manželství dítě, až bude dosažena normální výměra zaopatřovacího platu. Nejnižší roční výměra vdovské pense zůstává však podle tohoto ustanovení zachována.

(2) Ustanovení předcházejícího odstavce platí obdobně pro osoby, jichž se týká ustanovení článku I, § 5, odst. 2 a 3 zákona č. 2/1920 Sb. z. a n. nebo obdobných předpisů.

§ 13.

Ustanovení § 1, č. 1, odst. 2, druhé věty zákona ze dne 23. července 1919, č. 457 Sb. z. a n., o připočtení válečných let státním zaměstnancům, se zrušuje.

§ 14.

Ustanovení § 27, odst. 2 zákona č. 204/1932 Sb. z. a n. se mění takto:

Ustanovení o srážkách nelze použítí oproti osobám, jejichž služební poměr jest založen na individuálních smlouvách, byly-li jejich požitky stejnou měrou sníženy již v rocích 1931 až 1933.

§ 15.

Ustanovení § 31, odst. 2, druhé věty zákona ze dne 15. října 1925, č. 221 Sb. z. a n., o nemocenském pojištění veřejných zaměstnanců, ne-

platí, pokud jde o provádění zákona č. 204/1932 Sb. z. a n. nebo tohoto nařízení.

§ 16.

(1) Ustanovení §§ 21 až 23 a § 26 zákona č. 204/1932 Sb. z. a n., jakož i § 27 zmíněného zákona, a to odstavce 2 ve znění § 14 tohoto nařízení, platí také pro oblast tohoto nařízení. Ustanovení § 20 zákona č. 204/1932 Sb. z. a n. platí i pro opatření prováděná podle §§ 7 a 9 tohoto nařízení.

(2) Ustanovení § 23 platí, pokud příslušná veřejnoprávní korporace (ústav) neprokáže, že opatření podle tohoto nařízení není k zachování rovnováhy v jejím hospodářství zapotřebí.

§ 17.

(1) Toto vládní nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1934; provedou je všichni členové vlády.

(2) Ustanovení §§ 1 až 6 pozbývají účinnosti dnem 31. prosince 1934.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dostálek v. r.
Černý v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Trapl v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Spina v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Dr. Franke v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Šrámek v. r.